

χης, τῆς Ρωμαϊκῆς κυριαρχίας, τῆς ἐρμώσεως τῆς Σάμου, τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, τῶν ἐτῶν ἀπὸ 1821 μέχρι 1834 καὶ τῶν συγγρόνων ἡμερῶν. Διὰ τῆς ἱστορίας τῆς Σάμου τοῦ κ. Βακιρτζή, αποκτῶμεν βιβλίον ἐπικαιρότατον καὶ χρησιμώτατον, ὁδὸν τελειότατον πρὸς μελέτην τῶν κατὰ τὴν νῆσον, ἥτις ἐπ' ἐσχάτων ἀπρηγόρησε ζωηρότατα τὸ κοινὸν ἐνδιαφέρον.

★

Νεώτατος ἀλλὰ πλήρης ζωῆς, ὁ κ. Φιλοκτίτης Οἰκομίδης, διπλωματούχος τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν, διδάσκων ἐν αὐτῷ Θεωρίαν καὶ Ἀρμονίαν, συνέγραψεν ἑκτενές ἔργον, τὴν «**Θεωρίαν τῆς Μουσικῆς**». Το βιβλίον, ἀναγκαιότατον βοήθημα διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ Ὁδείου, εἶνε εὐμεθόδως συντεταγμένον μετ' ἀσκήσεων, αἵτινες διευκολύνουσι τὰ μέγιστα τὴν κατανόησιν τῶν κανόνων τῆς θεωρίας. Ὁ συγγραφεὺς κατορθώνει νὰ εἶνε σαφὴς καὶ εὐληπτός, ἐκ τῆς συγγραφῆς τοῦ ὁ ἐννοεῖ τις πόσον καρποφόρος εἶνε ἡ διδασκαλία του, καὶ ὑπὸ παιδὸς ζήλου ἐμπνέεται, ἀφοῦ ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἀπεδείχθη, ὅτι μόνον διδάσκαλος ἀριστος, ἀλλὰ καὶ συγγραφεὺς δοκιμώτατος. Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ὁδείου ἀναγνωρίσασα τὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου ἐνέκρινε τὴν εἰσαγωγὴν του εἰς τὸ Ὁδεῖον πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν. Πωλεῖται εἰς τὸ Μουσικὸν κατάστημα τῶν κ. κ. Μυστακίδου—Εὐσταθιάδου—Μακρῆ, οἵτινες καὶ ἐξέδωκαν τὸ χρησιμώτατον ἔργον.

★

«**Τραγοῦδια τῆς Ἀγάπης**». Φυλλάδιον ἐξ ἐνὸς τυπογραφικοῦ φύλλου, ὑπὸ Ἀγγελίου Φαίδρα. Μερικὰ ἐκ τῶν ὁλιγοστίων—εὐτυχῶς—ποιημάτων τοῦ κ. Φαίδρα εἶνε φαίδρα, χάρις εἰς τὴν ἀτεγνον αἰσθηματολογίαν. Τὸ πρωτότυπον τῆς συλλογῆς εἶνε ὅτι ἕκαστον ποίημα φέρει καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ποιητοῦ. Τοιοῦτοτρόπως ἀναπληροῦται ἡ ἑλλειψίς νόμου περὶ πνευματικῆς ἰδιοκτησίας.

★

Γρηγ. Παπαμιχαήλ Μάξιμος ὁ Ἕλλην. Συνεχίζων τὰς τόσον διαφωτιστικὰς ἐκκλησιαστικὰς μελέτας του ὁ ἡκάματος διευθυντὴς τοῦ «Ἑκκλ. Φάου» ἐξέδωκε βιογραφίαν τοῦ ἐν Ρωσίᾳ ζήσαντος Ἑλλήνου μοναχοῦ Μαξίμου, περὶ οὗ ἐλάχιστα ἦσαν γνωστά, ἰδίως διότι πᾶσαι αἱ περιστάσεις συγγραφαὶ τοῦ εἶνε γεγραμμέναι σλαβωνιστί.

★

Ὁ κ. Α. Μαρκέλλος, ὅστις ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον ἐξέδιδε τὸν «Κοινωνισμὸν», ἐπιδιώκει τὴν διάδοσιν τῶν σοσιαλιστικῶν ἀρχῶν διὰ παντὸς τρόπου δημοσιεύματος. Καὶ τὸ διήγημα τὸ ἐχειρίσθη πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἀλλὰ χωρὶς τῆς παραδίδῃ καὶ τὴν φιλολογικὴν μορφῆν. Τὰ «**Διηγήματα τῆς Βόχας**»—παρὰ τὸ κακὸν ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἐν τοῖς τοῖς εἶνε ὄνομα χωρίου—εἶνε σειρά διηγημάτων ἐμπνευσμένων ἀπὸ τὴν δυστυχίαν τῶν ἐργατῶν τῆς γῆς—σκοποῦν νὰ περιγράψουν τὴν δουλείαν τῶν ἀπέναντι τοῦ κεφαλαίου, ὡς ἐναργέστατα καταφαίνεται ἰδίως ἐκ τῶν «Κακομοιραίων», τῶν ὁποίων ραγδαία ἐπέρχεται ἡ κταστροφὴ. Τὰ διηγήματα τοῦ κ. Μαρκέλλου εἶνε γραμμένα με πολλὴν δύναμιν καὶ τέχνην καὶ εἰς ἀπλὴν ζωντανὴν γλώσσαν, ἀνάλογον τοῦ θέματος, εἶνε δὲ εἰκονογραφημένα ὑπὸ τοῦ ἐρασιτέχνου κ. Ν. Καλογεροπούλου.

★

Ὁ ἐν Πάδοβῳ ἔχριτος Ἑλληνιστὴς κ. Camillo Cessi ἐξέδωκε τὸ τρίτον μέρος τῆς περὶ τοῦ ποιητοῦ **Δημητρίου Παπαρηγοπούλου** μακρᾶς ἀναλυτικῆς αὐτοῦ μελέτης. Εἰς τὸ ἐκδοθὲν τεύχος γράφει εἰδικῶς περὶ τῆς «Ἀγορᾶς».

★

Ἐπικαίρως μετὰ τὴν πολεμικὴν δράσιν ἐκυκλοφόρησαν «**Τ' Ἀξέχαστα**» ἀναμνήσεις ἀρηγηματικαὶ τοῦ Ἑλ-

ληνοτουρκικοῦ πολέμου τοῦ 1897. Συγγραφεὺς εἶνε ὁ γνωστὸς διὰ τὴν ρεαλιστικὴν περιγραφικότητα χρονογράφος κ. Ε. **Εὐδοτατιάδης** («Ἐψίλον»). Ἐπεισόδια τοῦ ατυχοῦς πολέμου ἀπεικονίζονται παραστατικώτατα, μετὰ παλιν ἐκφρασίαν.

Ὁ συγγραφεὺς μετέσχε αὐτοῦ καὶ ὅ,τι περιγράφει πρὸέρχεται ἀπὸ τὴν ἀτομικὴν του ἐντύπωσιν. Κυριαχεῖ ἐν αἰσθημα λύπη, ἀπογοητεύσεως, ἡττης—οἱ καρποὶ τοῦ 1897. Εὐτυχῶς ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγράφησαν αἱ ἐντυπώσεις αὗται μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς περισυλλογῆς καὶ ἐκδόσεως τῶν ἐμεσολάβησεν ἱκανὸν διάστημα καὶ σήμερον ὅτε εἶδον τὸ φῶς, κατὰ σύμπτωσιν ἡ δόξα ἀγλαίζει τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ἐντύπωσις μετριάζεται ἀπὸ τὴν ἐπιβουήσαν περιφανῇ ἱκανοποιήσιν.

★

Ὁ κ. Κ. Φυλλήγγος ἐξέδωκε μετὰφρασιν τοῦ «**Ἀδματος ἀδμάτων**» τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης μετὰ μελέτης εἰσαγωγικῆς, ἀμρότερα εἰς μαλλιαρὴν ἀφόρητον διακωμωδοῦσαν τὸ ὑπέροχον ἄσμα.

★

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἐξεδόθησαν δύο τεύχη τῆς **Ἰταλικῆς διεθνοῦς βιβλιογραφικῆς ἐπιθεωρήσεως** τῆς νεωτέρας φιλολογίας, ἐξ 170 σελίδων. Εἰς τὸ ἑλλ. τμήμα ἀναφέρονται ὀνόμασσι τὰ κυριώτερα περιεχόμενα τῶν τευχῶν τῆς τελευταίας ἐξαμηνίας τῆς «Πινακοθήκης».

★

ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις «**Ἑθνικῆς Πολιτικῆς Ἐταιρείας**» ἤρξατο ἐκδιδόμενη ἐβδομαδιαία ἐφημερίς, ὑπὸ τὸν τίτλον «**Ἐνωσίς**». Τὸ δημοσίευμα τοῦτο ἔσται ὄργανον τῶν πατριωτικῶν σκοπῶν τῆς Ἐταιρείας, θὰ συγκεντρῶν δὲ ἐκλεκτὴν συνεργασίαν, κυρίως ἐθνολογικὴν καὶ πολιτειακὴν. Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς συντάξεως καὶ ἐκδόσεως τῆς «Ἐνώσεως» ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Α. Ἀρβανίτης πρόεδρος τοῦ Μακεδονικοῦ Συλλόγου, Σ. Δουκάκης πρῶτον γυμνασιάρχης, Χ. Πιλιόπουλος φιλόλογος καὶ γεν. γραμματεὺς τῆς «Ἐ. Πολ. Ἐταιρείας», Δ. Καλογερόπουλος διευθυντὴς τῆς «Πινακοθήκης», καὶ Μ. Χρυσόχοις χαρτογράφος, πάντες μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐταιρείας. Συνδρομὴ ἑτησίᾳ μόνον 2 δρ. χάριν εὐρυτέρας διαδόσεως τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐταιρείας. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῶν.

★

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ

Ἀπὸ τῆς 20 Νοεμβρίου ἄρχεται ἡ ἐκδοσις ἐν Λονδίνῳ ἐβδομαδιαίας ἐφημερίδος, ὑπὸ τὸν τίτλον «**Ἡρώ τοῦ Λονδίνου**». Σκοπός, ἡ συζήτησις τῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομολογικῶν ζητημάτων τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς.

★

Ἀγγέλλεται ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Λάμπρου ἡ ἐκδοσις ὑπὸ τὸν τίτλον «**Παλαιολόγια καὶ Πελοποννησιακά**», πολυτόμου σειρᾶς τῶν εἰς τοὺς τελευταίους Παλαιολόγους καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τοὺς χρόνους ἰδίᾳ τοῦ δεσποτάτου, ἀναφερομένων ἀνεκδότων πηγῶν, ἃς ἐξ ὑπερεκατὸν Βιβλιοθηκῶν καὶ ἀρχείων Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως συναπεκόμισε.

Δεδωποινίς, τέως διευθύντρια παροθεαγωγείου, μετὰ ἀρίστας συνστάσεις, ζητεῖ παραδόσεις ἢ γραφικὴν ἐργασίαν. Ὅδὸς Ἀνκαβητοῦ 10.

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν τοῦ **δωδεκάτου** ἔτους, ὅπως εὐχρεστηθῶσι καὶ ἀποστείλωσιν αὐτὴν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Πινακοθήκης» ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.